

มงกุฎดอกส้ม

มงกุฎดอกส้ม

คำแก้ว สาวน้อยเมืองเหนือ วัยประมาณ 15 ปี บอบบางแลดูน่าสงสาร เธอมีความฝันสวยงามแจ่ม เช่น เด็กสาวทั่วไปในรั้วคอนเวนต์ นั่นคือการสวมชุดวิวาห์ที่ขาวสะอาด ฟุฟอง แลดูบริสุทธิ์ราวกับเจ้าหญิงน้อย ๆ ในเทพนิยาย และดอกส้มคือดอกไม้ที่คำแก้วรักมากที่สุด เธอปรารถนาและรอคอยมาชั่วชีวิตที่จะได้นำมัน มาร้อยเป็นมงกุฎและสวมใส่ในวันแต่งงาน อนิจจา...ความจริงและความฝันช่างห่างไกลกันลิบลับนัก เมื่อเธอต้องถูกส่งมาเป็นภรรยาของเจ้าสัวชราท่านหนึ่งแห่งย่านภาษีเจริญ ภายหลังจากเสียชีวิตของบิดา เนื่องจากหนี้สินที่มากมาย และมารดาเลี้ยงของเธอไม่ปรารถนาจะเลี้ยงดูเธออีกต่อไป

เจ้าสัวชราชื่อเกียง คือว่าที่สามีของคำแก้ว มาบัดนี้เขามีอายุประมาณ 60 ปีแล้ว แม้ว่าวัยจะล่วงเลยมาขนาดนี้ แต่ก็ไม่ได้เป็นอุปสรรคในการหาภรรยาเล็กๆ เพื่อเสริมบารมีของท่านเจ้าสัวลดลงเลยแม้แต่น้อย แต่ตรงกันข้ามท่านกลับพออกพอใจยิ่งนักที่สามารถสรรหาภรรยาเด็กขนาดคำแก้วได้ ท่านเจ้าสัวรอคอยวันที่เขาจะได้ครอบครองความงามและความบริสุทธิ์นี้อย่างใจจดจ่อ

คำแก้วเดินทางมาถึงยังคฤหาสน์ใหญ่สีแดงแก่คลาคล่ำแห่งคลองภาษีเจริญอย่างเงียบเชียบ โดยที่ทุกคนที่อาศัยอยู่ในคฤหาสน์หลังนี้ไม่มีใครล่วงรู้เลยว่า บัดนี้คุณนายที่สี่หรือภรรยาคนใหม่ของท่านเจ้าสัวได้เดินทางมาถึงแล้ว เนื่องจากท่านเจ้าสัวรู้ดีว่าการหาภรรยาเล็กๆ เพื่อมาเสริมบารมีในวัยขนาดนี้นั้นเป็นเรื่องที่น่าอับอายอยู่ไม่ใช่น้อย ท่านจึงเลือกที่จะไม่บอกกล่าวใครเพื่อไม่ให้เป็นการตะจิตตะขงใจเสียเปล่า ๆ เมื่อมาถึงคำแก้วได้ กิมลั้ง เด็กสาวชาวจีนท่าทางแก่นแก้วและซุกซนไม่เกรงกลัวใคร ให้มาเป็นต้นห้องคอยรับใช้เธอ

แต่การพบกันครั้งแรกระหว่างคำแก้วและกิมลั้งนั้นไม่เป็นที่น่าประทับใจสักเท่าไรนัก เมื่อกิมลั้งเองก็รู้สึกได้ว่า คุณนายคนใหม่นั้นแลดูสวยงามและเยือกเย็นก็จริง หากแต่เป็นเพียงภาพลวงตาที่เห็นภายนอกเท่านั้น แท้จริงแล้วเธอซ่อนความอึดอัดและร้ายกาจอยู่ภายใต้ท่าทีที่เรียบเฉยนี้เสียทีเดียว กิมลั้งเกลียดคุณนายคนใหม่ เธอมีความฝันและความทะเยอทะยานอยู่ไม่น้อยทีเดียว เมื่อเธอหวังที่จะเป็นคุณนายที่สี่แห่งอาณาจักรตระกูลชงแห่งนี้ ความมีโอหังใจเร็วของท่านเจ้าสัวที่ผ่านมาทำให้กิมลั้งขมใจและใฝ่ฝันจะเป็นคุณนายใช้ชีวิตอย่างร่ำรวยสุขสบาย เธอเกลียดคุณนายคนใหม่ที่มาแย่งตำแหน่งของเธอ ส่วนคำแก้วเองก็

รู้สึกเกลียดชังเด็กสาวที่ช่างต่อล้อต่อเถียง ชอบ चुบ चुบ นินทา แถมยังมีท่าทีกระด้างกระเดื่องต่อเธอยิ่งนัก

ท่านเจ้าสาวพาเธอไปแนะนำตัวต่อภรรยาทั้งสามคนซึ่งอยู่ที่นี้มานานแสนนาน เม่งฮวย ภรรยาชาวจีนคนแรกของท่านเจ้าสาวที่ร่วมทุกข์ร่วมสุขกันมา บัดนี้เธอกลายเป็นเพียงหญิงที่ไร้เสน่ห์ในสายตาของสามี หากแต่ทุกสิ่งทุกอย่างในบ้านท่านเจ้าสาวก็ให้เกียรติเธอเป็นผู้ดูแลบริหารและจัดการเรื่องผลประโยชน์ รายรับรายจ่ายและเป็นผู้ที่คอยควบคุมดูแลบริวารทุกคน อำนาจสิทธิ์ขาดทุกอย่างจึงเป็นของเม่งฮวย โดยที่ท่านเจ้าสาวไม่เคยเข้ามายุ่งเกี่ยวเลยแม้แต่น้อย อีกทั้งยังไม่มาร่วมหลับนอนกับเธอเฉกเช่นสามีภรรยาทั่วไปอีกด้วย เม่งฮวยต้อนรับคำแก้ตัวตามหน้าที่ทั้ง ๆ ที่ใจลึก ๆ แล้ว เธอไม่เห็นด้วยเลยที่ท่านเจ้าสาวมีภรรยาเพิ่ม และอายุน้อยถึงเพียงนี้

เยนหลิง คือภรรยาคนที่สองของท่านเจ้าสาว ท่านเจอเธอเมื่อเดินทางไปติดต่อกำที่สิงคโปร์ในฐานะหลานสาวท่านทูต แต่ไม่มีใครที่ล่วงรู้ความจริงว่าแท้จริงแล้วเธอไม่ได้เป็นหลานสาวท่านทูตโดยสายเลือด หากแต่เป็นเพียงญาติห่าง ๆ ของแม่บ้านที่ทำงานให้แก่ท่านทูตเท่านั้น ความน่ารักสวยงามบวกความฉลาดเฉลียวและทะเยอทะยาน ทำให้เยนหลิงสามารถจกจำและเลียนแบบมารยาทสมบัติผู้ดีได้ทุกประการ และเมื่อวันเวลาผ่านไปเธอก็สามารถเลื่อนฐานะกลายเป็นหลานสาวท่านทูตได้อย่างแนบเนียน และด้วยความทะเยอทะยานนี้เอง ทำให้เธอกลายเป็นภรรยาคนที่สองของเจ้าสาวเชิงสื่อเกี่ยวภายในระยะ เวลาที่ไม่นานนัก เยนหลิงแสดงท่าทีต้อนรับคำแก้ตัวอย่างอบอุ่นแม้ว่าหางตาจะแอบแสดงความอิจฉาริษยาและความครุร้ายออกมาบ้าง แต่เธอก็พยายามซ่อนมันไว้ภายใต้ท่าทีที่เรียบร้อย อ่อนหวาน น่ารักตามแบบฉบับของเธอ

เหม่เกว่ หรือ โรส คุณนายนางเอกคณะอุปรากรจีน เธอเป็นคนที่สวยที่สุดในบรรดาภรรยาทั้งหมดของท่านเจ้าสาว ยามว่างเธอมักชอบร้องเพลงและรำร่ายอยู่เสมอ ๆ ท่าทางที่ร่าเริงดั่งนกตัวน้อย ๆ มารยาทหญิงหลายร้อยเล่มเกวียนที่สรรหามาใช้ ทำให้โรสเป็นที่โปรดปรานของท่านเจ้าสาวยิ่งนัก ซึ่งสร้างความอิจฉาให้แก่บรรดาภรรยาคนอื่น ๆ ของท่านเจ้าสาวอย่างยิ่ง คำแก้ตัวของอนุญาตท่านเจ้าสาวไปพบโรสด้วยตัวเธอเอง หากแต่โรสไม่ยอมออกมาพบบอกแต่เพียงว่าไม่สบายให้เธอกลับไปก่อน คำแก้กลับไปที่ห้องของเธอด้วยความรู้สึกแปลก ๆ กับคนที่นี่ ทุกคนเป็นเช่นไรไม่มีใครล่วงรู้ได้ ทุกอย่างยากแท้แก่การหยั่งถึงความจริงใจที่อยู่เบื้องลึกยิ่งนัก

คืนแรกของการเข้าหอ คำแก้ไม่ได้มีความรู้สึกอึดอึดในความรักหรือความสุขสมหวังใด ๆ เลยแม้แต่

น้อย เมื่อสามีของเธอก็ก่นกระยางแก่คนหนึ่งในความรู้สึกเท่านั้น กลางคืนในคืนวันนั้นเองท่านเจ้าสาวก็
จำต้องรีบจากภรรยาคนล่าสุดของท่านไปเนื่องด้วยโรคไม่สบาย ไม่มีใครรู้ว่าโรสป่วยเป็นอะไร แต่สิ่งที่
แท้จริงคือท่านเจ้าสาวก็ไม่ได้กลับมาที่ห้องค้ำแก้วอีกเลยตลอดคำคืนนั้น คำแก้วเองก็ไม่ได้รู้สึกอึดอัด แต่ตรง
ข้ามเธอกลับรู้สึกสบายใจอย่างประหลาดเมื่อต้องอยู่คนเดียว เธอใช้เวลาในขณะนั้นเพื่อบินถึงบ้านที่เชียงใหม่
ไร่ส้ม และบิดาของเธอ ซึ่งล้วนแต่เป็นอดีตและความทรงจำที่มีค่า มีความสุข และไม่มีวันหวนกลับมาได้อีก
เลย

ชีวิตในแต่ละวันของคำแก้วดำเนินไปอย่างซ้ำ ๆ และน่าเบื่อหน่าย เธอเริ่มสังเกตเห็นความจริงที่หลีกเลี่ยง
ไม่ได้ ภายใต้อาณาจักรที่โหดร้ายและอาณาจักรที่ใหญ่โตของตระกูลเซ่งแห่งนี้ เต็มไปด้วยความลึกลับและมีดคำ
หลายสิ่งหลายอย่างอยู่ไม่ใช่น้อย ปริศนาบ่อน้ำหลังบ้านที่ดูกร้างและเย็นเยียบ บ่อซึ่งใคร ๆ ต่างเรียกขานว่า
มันคือบ่อนรก หญิงสาวก็คนที่ต้องตายอย่างน่าอนาถในบ่อร้างนั้น ความอิจฉาริษยาแก่งแย่งชิงดีชิงเด่นกัน
ระหว่างภรรยาทั้งสามคนของท่านเจ้าสาว เป็นสิ่งที่เธอเริ่มเบื่อหน่าย ทำให้เธอต้องคอยระแวดระวังตัวอยู่
ตลอดเวลา

โรสหรือคุณนายที่สาม หญิงสาวที่ร่าเริงคึกคักน้อยอยู่ตลอดเวลา เธอเริ่มแวะเวียนมาเป็นเพื่อนคุยของ
คำแก้วอยู่เสมอ แม้ว่าเธอจะมีที่ท่าแปลกในตอนแรกก็ตาม โรสคุยได้ทุกเรื่องตั้งแต่เรื่องบนเตียงซึ่งทำให้คำ
แก้วรู้สึกกระดากอยู่ไม่ใช่น้อย ไปจนถึงชีวิตความเป็นอยู่ต่าง ๆ ในบ้านที่ต้องแข่งขันกับภรรยาต่าง ๆ ของ
ท่านเจ้าสาว คู่อาฆาตที่สำคัญของโรสหาใช่ใครอื่นคือ เยนหลิงสตรีหน้าเนื่อใจเสื่อคนนั้นนั่นเอง เธอแข่งมีลูก
กับโรส และแล้วโรสก็เป็นฝ่ายชนะเมื่อเธอมีลูกชายและคลอดออกมาก่อนลูกสาวเยนหลิง ทั้งที่เยนหลิงให้
หมอใช้คิมดิงเด็กออกมาอย่างสุดความสามารถ แต่ก็ไม่เป็นผล โรสหัวเราะเสียงดังลั่นอย่างภาคภูมิใจในชัย
ชนะของตนเอง ในขณะที่คำแก้วรู้สึกสยดสยองเป็นอย่างยิ่ง

เยนหลิงคืออีกคนที่พยายามสร้างความสนิทสนมกับคำแก้วตลอดเวลา บ่ายจัดวันหนึ่งเยนหลิงต้องการ
ให้คำแก้วเป็นผู้ตัดผมให้แก่เธอ แม้ว่าคำแก้วจะปฏิเสธหลายต่อหลายครั้งว่าเธอไม่มีความถนัดในเรื่องนี้เลย
และแล้วก็เกิดเหตุขึ้นเมื่อกรรไกรคมกริบได้ตัดใบหูของเยนหลิงเข้าโดยบังเอิญ เสียงร้องโอดโอยปนกับเสียง
คำทอได้ดังขึ้นก้องอาณาจักรตระกูลเซ่ง คำแก้วหน้าซีดเผือด เธอหลบเข้าไปในห้องและอยู่ที่นั่นตลอดบ่าย
โดยที่ไม่กล้าออกมาอีกเลย แต่เหตุการณ์นี้กลับสร้างความสะใจและสาสมใจให้แก่โรสและเม่งฮวยยิ่งนัก
สองคุณนายหัวเราะอย่างสะใจที่มีใครสักคนสามารถจัดการนังคุณนายที่สองจอมยิ่งผยองได้

วันที่เก้าเดือนเก้า เป็นวันที่การวะญาติอาวโสตามธรรมเนียมจีนโบราณ วันนั้นเป็นวันแรกที่คำแก้วได้มีโอกาสพบกับ คุณชายใหญ่ หรือ คุณก้องเกียรติ เจนพาณิชย์สกุล บุตรชายคนโตของเมงฮวย เมื่อแรกที่ได้พบหน้าก้องเกียรติรู้สึกถึงความผูกพัน ความสงสาร และความอบอุ่นอย่างประหลาดที่เขาทำให้แก่แม่เลี้ยงสาวของเขาเอง ซึ่งคำแก้วเองก็รู้สึกไม่แตกต่างกันนัก คุณชายใหญ่ไม่ได้พักที่นี้หากแต่มีบ้านส่วนตัวอยู่ที่สาทร โดยท่านเจ้าสัวมอบกิจการทั้งหมดให้เขาเป็นผู้ดูแล จัดการบริหารงานทั้งหมดแต่เพียงผู้เดียว ส่วนท่านเจ้าสัวก็มาใช้ชีวิตส่วนตัวของท่านอย่างมีความสุขที่อุทยานแดงริมคลองภาษีเจริญแห่งนี้ คำแก้วได้มีโอกาสพูดคุยกับคุณชายใหญ่บ้างตามโอกาส ทั้งคู่รู้สึกดีต่อกัน คำแก้วรู้สึกอบอุ่นอย่างประหลาดที่มีเขาคอยเป็นเพื่อน ทำให้ความรู้สึกเธอในการอาศัยอยู่ที่อุทยานแห่งนี้เริ่มดีขึ้น ก้องเกียรติชอบเป่าขลุ่ยและนั่นเป็นเครื่องดนตรีชนิดเดียวที่เธอชอบเช่นกัน เขาสัญญาว่าจะหาครูมาสอนให้เธอ คำแก้วดีใจมาก อย่างน้อยชีวิตของเธอก็ไม่น่าเบื่อ ว่างเปล่า และเหงาหงอยจนเกินไปนัก

เรื่องยศ เพื่อนสนิทของก้องเกียรติ หนุ่มหน้าสวยราวกับอิสตรีก็ไม่ปานคือครูสอนดนตรีของคำแก้ว เขาแอบมองพฤติกรรมระหว่างเรื่องยศและคำแก้วบ่อยครั้งอย่างไม่สบายใจนัก ไม่มีใครรู้ว่าหนุ่มหน้าสวยเพื่อนสนิทของก้องเกียรติคนนี้จะมีความรักที่ผิดวิสัยธรรมชาติตามครรลองที่ถูกที่ควร เขามีจิตฝักใฝ่สนทนา ก้องเกียรติยิ่งนัก แต่แล้ววันหนึ่งเรื่องยศกลับบอกความจริงแก่คำแก้วว่า แท้จริงแล้วก้องเกียรติแอบมีใจให้เธอ มันคือความจริงที่ทำให้คำแก้วมีความสุขและความทุกข์ไปได้ในขณะเดียวกัน เพราะรู้ว่าความรักนี้เป็นความรักต้องห้ามที่ไม่อาจเป็นไปได้อย่างมีต้องสงสัย เรื่องยศแอบมองความทุกข์ระทมของคำแก้วอย่างสาสมใจ

วันที่เจ็ดเดือนสิบสอง คืองานฉลองครบรอบวันเกิดของท่านเจ้าสัวอายุครบ 65 ปี บรรดาคุณนายต่าง ๆ ของท่านเจ้าสัวประชันการแต่งตัวกันอย่างเอิกเกริก มีเพียงคำแก้วเท่านั้นที่แต่งตัวแบบไทย ๆ สร้างความไม่พอใจให้แก่ท่านเจ้าสัวและบรรดาคุณนายทุกคนเป็นอย่างยิ่ง ในงานเต็มไปด้วยเสียงอ่อนหวาน หัวเราะต่อกระซิกตลอดเวลาระหว่างท่านเจ้าสัวและบรรดาคุณนายทั้งหลาย คำแก้วรู้สึกเบื่อหน่ายกับภาพมายาจอมปลอมเหล่านี้เต็มที คำแก้วคิดจะหลบหน้าผู้คนเพื่อไปพักผ่อน แต่เหตุการณ์ก็ไม่เอื้ออำนวยให้ทำเช่นนั้นได้

เมื่อ คุณชายเล็ก หรือ คุณเกียรติกร กับ คุณหนูกรรมกร บุตรสาวคนสุดท้อง ซึ่งเป็นลูกชายของโรส

และลูกสาวของเขนหลัง วิ่งไล่จับจนชนแจกันใบงามหล่นลงมาแตกแตก สองพี่น้องทะเลาะกันอย่างเอาเป็นเอาตาย เม่งฮวยถลันมาตบหน้าลูกเลี้ยงทั้งสองพร้อมทั้งคุดอย่างหยาบคาย ร้อนถึงมารดาของเด็กทั้งสองต้องเข้ามาห้ามทัพ บรรดาคุณนายทั้งสามจึงเริ่มด่าทอและทะเลาะกันอย่างรุนแรง เมื่อต่างฝ่ายต่างก็คิดว่าตนเองเป็นฝ่ายถูก คำแก้แค้นเริ่มรู้สึกไร้ค่าและเบื่อหน่าย เธอจึงพูดเปรย ๆ ขึ้นมาว่า มันไม่น่าเป็นเรื่องลูกหลานใหญ่โตขนาดนั้นก็แค่แจกันใบเดียว คุณนายทั้งสามหันกลับมาดูงานเธอทันทีว่า เพราะความเป็นตัวช่วยของเธอทำให้เรื่องร้าย ๆ ต้องเกิดขึ้นในบ้านอยู่เสมอ คำแก้แค้นซ้ำ ๆ ออกมาจากในใจ เธอพยายามสะกดความระทมขมขื่นที่มีอยู่เต็มอกอย่างสุดความสามารถ แต่ไม่สามารถลืมน้ำตาที่มีอยู่ได้อีกต่อไป เธอทรุดตัวลงนั่งริมสวนแห่งนั้นและร้องไห้อย่างหนัก เมื่อไม่สามารถอดทนต่อเรื่องราวที่เกิดขึ้นอีกต่อไปแล้ว

เธอหลบหน้าผู้คนไปนอนพักผ่อนตอนบ่าย ระหว่างที่นอนหลับ เธอฝันเห็นหญิงสาวมากมายที่ตะเกียกตะกายร้องขอชีวิตอย่างน่าเวทนา คำแก้แค้นตั้งต้นด้วยความรู้สึกหวาดกลัว แต่แล้วเธอก็ตัดสินใจลุกขึ้นสู้อีกครั้งด้วยการแต่งตัวลงไปร่วมงานในตอนค่ำ ที่โต๊ะอาหารคำแก้แค้นพยายามเอาอกเอาใจท่านเจ้าสัวด้วยการกอดจูบท่านต่อหน้าสาธารณชน แต่เหตุการณ์กลับไม่เป็นดังที่คิด ท่านเจ้าสัวโกรธมากที่เธอบังอาจทำเช่นนั้นต่อหน้าธารกำนัล เขาลุกขึ้นผลักเธอออกด้วยความรังเกียจและขะเขย่ง

หลังจากเหตุการณ์ในค่ำคืนวันนั้น ท่านเจ้าสัวก็แทบจะไม่จะต้องตัวเธออีกเลย คำแก้แค้นรู้สึกแย่มากเมื่อคิดว่าตนเองต้องถูกลดเกียจด้วยวัยเพียง 20 ปีเท่านั้น เธอจึงพยายามหาวิถีทางเพื่อความอยู่รอด การมีทายาทสืบสกุลนั้นคือทางออกที่ดีที่สุด และเป็นวิธีการเดียวกับที่บรรดาคุณนายทั้งหลายใช้มาแล้วอย่างได้ผลจากคำบอกเล่าของโรส คำแก้แค้นจึงใช้มารยาต่าง ๆ นานับประการทำให้ท่านเจ้าสัวกลับมาร่วมหลับนอนกับเธออีกครั้ง ครั้งนี้คำแก้แค้นสามารถทำสำเร็จ แต่โลหิตสีแดงคล้ำที่ออกมาในวันหนึ่งนั้นคือสัญลักษณ์แห่งความพ่ายแพ้ คำแก้แค้นรู้สึกผิดหวังเป็นที่สุด เธอจึงตัดสินใจทำแผนหลอกลวงตบตาทุกคนว่าเธอกำลังตั้งครรภ์ ซึ่งข่าวนี้สร้างความยินดีให้แก่ท่านเจ้าสัวเป็นอย่างยิ่ง ท่านกลับมารักใคร่และเอาอกเอาใจเธอดังเดิม คำแก้แค้นรู้สึกอึดอัดใจเป็นอย่างยิ่ง ในที่สุดเธอคือผู้ชนะอย่างแท้จริง แต่ความสุขมักอยู่กับคนเราได้ไม่นาน เมื่อกิมลิ่งได้มารับใช้แสนแสบเห็นผ้าอนามัยซึ่งเปื้อนคราบโลหิตลอยอยู่ในชักโครก เธอจึงคิดจะใช้มันเป็นเครื่องทำลายคุณนายที่สี่คนที่เธอเกลียดแสนเกลียดให้พินาศในทันที คำแก้แค้นเข้ามาเห็นเหตุการณ์นั้น แววดาที่ประสงคร้ายของกิมลิ่ง ทำให้เธอบังคับให้เด็กรับใช้กินผ้าอนามัยชิ้นนั้นเข้าไป กิมลิ่งจำต้องยอมทำตาม เธอก็กลืนกินมันเข้าไปทั้งน้ำตา ต่อมาจึงเป็นที่โจษขานกันไปทั่วอาณาจักรตึกแดงแห่งนี้ว่า คุณนายที่สี่แม้อายุยังน้อย หากแต่จิตใจเหี้ยมโหดอำมหิตผิดมนุษย์ยิ่งนัก

เหตุการณ์ในวันนั้นสร้างความขวัญหนีดีฝ่อให้แก่มิ่ง เธอจับใจอยู่หลายวันจนเสียชีวิตในที่สุด คำ แก้วรู้สึกสับสนและหวาดกลัวในสิ่งที่เกิดขึ้นอยู่หลายวัน ระหว่างนั้นเธอเริ่มสนิทกับ โรสและไว้วางใจให้ เป็นเพื่อนคุยและที่ปรึกษาที่ดีเสมอ แต่โรสก็ไม่ค่อยจะอยู่ติดบ้านนัก เธอเป็นคุณนายเพียงคนเดียวที่ชอบ ออกจากบ้านไปคู่วิว เล่นไพ่ตามที่ต่าง ๆ แล้วยังแอบคบชู้ผู้ชายอีกด้วย นายแพทย์ทรงชัย หรือ นายชุ่น ใช้ เจ้าของร้านขายยาจีนรูปหล่อคือผู้รักของเธอ โรสมักแอบลอบมาพบปะเขาเสมอ ทั้งสองวางอนาคตด้วยกัน ว่าวันหนึ่งเขาจะเป็นผู้พา โรสหนีจากภททาส์ตึกแดงนั้น โรสเคยชวนคำแก้วออกไปเที่ยวเล่นข้างนอกเป็น เพื่อนบ้างในบางครั้ง หนึ่งในหลายครั้งเธอชวนคำแก้วไปดูเธอเล่น ไพ่นกกระจอก ทำให้คำแก้วได้ล่วงรู้ ความจริงว่าโรสและนายแพทย์ทรงชัยเป็นอะไรกัน เมื่อเธอก็มไปหยิบไพ่นกกระจอกที่บังเอิญหล่นลงไปได้ โตะ และได้เห็นขาคูหนึ่งเกี่ยวกระดูกกันอยู่อย่างเหนียวแน่น คำแก้วพยายามเตือน โรสว่ามันเป็น ความสัมพันธ์ที่ต้องห้ามที่ไม่อาจเป็นจริงไปได้ มันทำให้โรสโมโหมาก เธอตำทอคำแก้วอย่างรุนแรง และ ไม่ให้มายุ่งกับเรื่องส่วนตัวของเธออีก

โรสหญิงสาวอดีตนางเอกคณะอุปรากรจีนเก่า เธอผ่านเรื่องราวแห่งชีวิตในเชิงละครมากมาย จน หลงคิดว่าตนเองนั้นคือนางเอกตลอดกาล ทั้งที่แท้จริงแล้วความจริงในชีวิตหาเป็นเช่นนั้นไม่ และเรื่องราว การคบชู้ผู้ชายของเธอก็หาได้รอดสายตาเล็กแหลมประคองเหยี่ยวคูหนึ่งไปได้

คำแก้วรู้สึกอ้างว้างเปล่าเปลี่ยวเต็มทน เมื่อโรสเพื่อนเพียงคนเดียวมักไม่ค่อยอยู่ไม่มีเวลาว่างจะพบปะ พุดคุยกัน เธอเริ่มหันมาสูบบุหรี่ ดื่มเหล้าเมามายเป็นประจำทุกคำคืน วันหนึ่งเธอต้องแปลกใจมากที่พบว่า ผู้ ที่เปิดประตูห้องเข้ามาหาเธอนั้นคือคุณชายใหญ่หรือคุณก้องเกียรติแห่งอาณาจักรตระกูลเซงนี้เอง ก้องเกียรติ เข้ามาเพื่อที่ดูแลคำแก้วด้วยความเป็นห่วงเป็นใย อีกทั้งยังมาเพื่อสารภาพความรู้สึกที่แท้จริงของเขามิใช่ต่อ เธอมานานแสนนานอีกด้วย มันคือความจริงที่ราวกับความฝัน ไม่อาจเป็นจริงขึ้นมาได้ คำแก้วร้องไห้ด้วยความ เจ็บปวดรวดร้าวและเริ่มดื่มเหล้าเมามายอีกครั้ง คำแก้วหลับและฝันถึงเรื่องราวต่าง ๆ ที่น่ากลัวมากมาย เธอสับสน หวาดกลัว และมีงกับเรื่องราวต่าง ๆ จนไม่สามารถปะติดปะต่อเรื่องราวใด ๆ ได้อีกต่อไป ยาม บ่ายเธอตื่นขึ้นมาพร้อมกับเสียงคำทออย่างรุนแรงอยู่ตรงทางเดินห้อง รักต้องห้ามของโรสพบจุดจบวันนี้เอง เมื่อเย็นหลังได้นำคนไปลากโรสกลับมาจากรังรักของเธอและนายแพทย์ทรงชัย โรสร้องไห้แทบขาดใจ พร้อมทั้งคำทอและขู่อาฆาตเย็นหลังอย่างรุนแรง มีเพียงความสะใจและสาสมแก่ใจจากเวทมนตร์ของเย็นหลัง เท่านั้น ในวันนี้เธอสามารถเด็ดแม่ดอกกุหลาบงามดอกนี้ไม่ให้ชุกคอบอยู่บนต้นเป็นเลี่ยนหนามให้แก่เธอได้อีก

ต่อไป คำแก้วกลับไปอีกครึ่งอย่างอ่อนเพลีย สติสัมปชัญญะในการรับรู้เริ่มลดน้อยถอยลงทุกที

เที่ยงคืนเสียงเพลงอุปรากรจีนดังขึ้นอีกครั้ง เสียงแหลมสูงหวานเสนาะบ่งบอกถึงความโศกเศร้าล้ำลึก สุดแสนอาลัยความรัก ความหวังซึ่งสูญสลายอย่างไม่มีวันกลับคืน ปลุกคำแก้วให้ตื่นขึ้นมาอีกครั้ง เธอแหวก ม่านหน้าต่าง และเห็น ไรศกำลังร้ายร้ายอยู่อย่างงดงามเป็นภาพครั้งสุดท้าย ก่อนที่จะถูกชายร่างกำยำห้ามเธอ ไปและเหวี่ยงลงสู่บ่อนรกนั้น ภาพที่เห็นทำให้คำแก้วหวาดกลัวจนไม่กล้าแม้แต่จะกรีดร้อง เธอวิ่งตรงดิ่งไป ยังห้องพักส่วนตัวของบุตรชายคนโตของสามีทันที ความรู้สึกผิดชอบชั่วดีปลาสนาการ ไปจนหมดสิ้น เธอ สูญสิ้นแล้วทุกสิ่งทุกอย่าง ไม่หลงเหลือแม้แต่ความอดทนซึ่งบอบบางดูจายเมงมุ่ม คำแก้วไม่อาจดำรงชีวิต อยู่ได้อีกต่อไปในอาณาจักรจีนที่ยิ่งใหญ่ซึ่งเต็มไปด้วยอำนาจมืด บัดนี้เธอรู้แจ้งแล้วว่าความตายลึกลับของ หญิงสาวในอดีตเกิดขึ้นได้อย่างไร สิ่งเดียวที่เหลืออยู่คือการตายเอาดาบหน้า

คุณก๊องเกียรติชายผู้เดียวที่เธอรักและรักเธอ หากแต่เมื่อผลึกบานประตูห้องเข้าไป ภาพที่เห็นทำให้ หัวใจเธอเย็นเยียบและเหน็บหนาวยิ่งกว่าสิ่งใด ภาพชายสองคนเปล่าเปลือยและกอดกระหวัดกันบนเตียงนั้น ชัดเจนแจ่มแจ้ง ชายหนึ่งนั้นคือคนที่เธอสุดรักสุดบูชาตลอดมา ส่วนอีกชายหนึ่งนั้นคือครูสอนดนตรีสหาย สนิทของเขานั้นเอง เธอปิดประตูลงอย่างเงิบเงียบ ใจแหลกสลายอย่างไม่มีชิ้นดี

เสียงกรีดร้องอย่างรุนแรงเมื่อสติสัมปชัญญะซึ่งเปรียบเสมือนฟางเส้นสุดท้ายขาดลง ทำให้เซงสือ เกียงต้องรีบเปิดประตูเข้าไป ภาพที่เห็นคือคุณนายวัยเยาว์ของเขากำลังดิ้นที่มตตนเองอยู่อย่างรุนแรง ปากก็ บ่นพึมพำเพียงคำว่า...ฆาตกร...เขาเข้าไปปลอบประโลมและพยายามเรียกความทรงจำเธอให้กลับคืนมา แต่ อนิจจา...ทุกอย่างไม่กลับคืนมาดังเดิมอีกต่อไปแล้ว

หลายเดือนผ่านไป เซงสือเกียงกลับจากสหรัฐอเมริกาพร้อมคุณนายหม่อมคนใหม่ อำนาจเงิน บันดาล ให้เขากลับมาหนุ่มแน่นได้อย่างไม่น่าเชื่ออีกครั้ง ด้วยฝีมือแพทย์ศัลยกรรมมือหนึ่งแห่งสหรัฐอเมริกา บ่อยครั้งที่คุณนายหม่อมของท่านเซงจะเห็นผู้หญิงรูปร่างบอบบาง สวมชุดสีขาวบริสุทธิ์ราวชุดวิหาว วนเวียนแหวกกอไม้ดอกกอแล้วกอเล่า หล่อนมักพึมพำกับตัวเอง "มงกุฎดอกส้มของฉันหายไปไหน...ช่วย หามงกุฎดอกส้มให้ฉันที..." ... อนิจจา ... ไม่มีใครช่วยหล่อนเสาะแสวงหาสิ่งที่ไฝฝินมาตลอดชีวิต ไม่มีใครไต่ยื่นคำพร่ำวอนของคำแก้วเลย

บทประพันธ์ : ถ้ายเถา สุจริตกุล

ควบคุมการผลิตโดย : บรอดคาซท์ ไทย เทเลวิชั่น